

Dziennik Urzędowy

c. i k. Komendy powiatowej w Lubartowie.

Lubartów, 1 sierpnia 1918.

№ 1.

-
- TREŚĆ: 1.) Pożegnanie Komendanta powiatu podpułkownika Stanisława Niklasa. — 2.) Objęcie urzędowania przez Komendanta powiatu Pułkownika Ottona Scholza. — 3.) Ograniczenie sprzedaży masła i sera. — 4.) Ograniczenie handlu miodem i jego przerabianie. — 5.) Ograniczenie handlu i przeróbki wosku. — 6.) Obrót nasionami roślin oleistych. — 7.) Obowiązek zgłaszania posiewów-Kompetencja karna żandarmerji. — 8.) Obrót hreczką, nasionami strączkowymi i traw. — 9.) Premie dla producentów lnu i konopi. — 10.) Obrót ziemniakami. — 11.) Obrót workami. — 12.) Tępienie ostów. — 13.) Tajne stowarzyszenia. — 14.) Zgłoszenie świec. — 15.) Uwidocznianie cen w obrocie przemysłowym. — 16.) Zwalczanie bandytyzmu. — 17.) Prawo pierwszeństwa państwowych podatków. — 18.) Należytości stemplowe od sum wekslowych ponad 1000 rubli. — 19.) Podwyższenie należytości stemplowych od weksli. — 20.) Ograniczenie spożywania mięsa.— 21.) Wstrzymanie wydawania koncesji na handel wódek. — 22.) Wycofanie z obiegu monety nikłowej. — 23.) Wykopywanie kości z grzebowisk zwierzęcych, — 24.) Obrót i wyroby z owoców.
-

1.

Do ludności powiatu Lubartowskiego.

Powołany na inne zaszczytne stanowisko przy gospodarczej ekspozyturze c. k. galicyjskiego Namiestnictwa opuszczam powiat ten, w którym dłużej jak rok sprawowałem kierownictwo jako komendant powiatu.—

Przy tej sposobności dziękuję jak najgoręcej wszystkim osobom, które mnie w tej ciężkiej i pełnej odpowiedzialności pracy popierały, w szczególności Komitetowi ratunkowemu, Duchowieństwu, nauczycielstwu, zarządowi powiatowemu, zarządom miejskim i gminnym, właścicielom dóbr i włościanom, życząc, aby powiat ten i kraj jak najpomyślniej rozwijał się i rozkwitał a Ojczyzna „Polska“ doszła do dawnego znaczenia.—

STANISŁAW NIKLAS.

2

Rozporządzeniem N.W.A. z dnia 17 czerwca 1918 M.V.N. 321623/P. (W. G. G. III Präsi. № 10449/18 z 1 lipca 1918) powierzone mi zostało kierownictwo c. i k. Komendy powiatowej w Lubartowie. W dniu 18 lipca b. r. objąłem urzędowanie.

Pułkownik OTTON SCHOLZ, m. p.

2 a

Rozporządzeniem N. W. A. 26 z dnia 11. czerwca 1918 M. V. Nr. 321641/P. został mianowany c. k. ministerjalny sekretarz Dr. Stefan Słęk kierującym Komisarzem cywilnym przy c. i k. Komendzie powiatowej w Dąbrowie, zaś c. k. Starszy Komisarz starostwa Dr. Tadeusz Chmielarski zamianowany kierującym Komisarzem cywilnym przy c. i k. Komendzie powiatowej w Lubartowie.—

3.

Rozporządzenie c. i k. Wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa z dnia 28 czerwca 1918 roku w sprawie dostarczania masła, jakoteż ograniczeń w sprzedaży masła i sera.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 4 lipca 1917. Dz. Rozp. L. 61. w sprawie zaopatrzenia ludności w artykuły spożywcze zarządza się co następuje:

§ 1.

Właściciel krów jest zobowiązany miesięcznie odsprzedawać od każdej krowy po 1. funcie rosyjskim masła zaopatrzonemu w legitymację kupcowi Jen. Gubernatorstwa Wojskowego (Centrala Surowców.)

§ 2.

Jeneralne Gubernatorstwo Wojskowe przepisuje mającą się dostawić ilość każdej gminie i każdemu właścicielowi dóbr.

§ 3.

Cena masła, którą zaopatrzony w legitymację kupiec ma producentowi zapłacić, wynosi: za rosyjski funt świeżego, niezepsutego i niesolonego masła 7 Kor. 20 hal.
a za solone masło za rosyjski funt 6 Kor. 80 hal.

Niesolone masło nie powinno zawierać więcej wody nad 16⁰/₀, solone masło 18⁰/₀, a najwięcej 3⁰/₀ soli.

Cena masła, która tym warunkom nie odpowiada będzie stosunkowo niższa.

§ 4.

Handel masłem i serem jest wolny w obrębie każdego powiatu. Wywóz powyższych towarów przez granicę powiatu dozwolony jest tylko na podstawie certyfikatu przewozowego J. G. W. (Centrala Surowców).

§ 5.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane przez c. i k. Komendę powiatową grzywną do 10.000 Koron albo aresztem do 6 miesięcy, o ile czyn taki nie podpada surowszemu postanowieniu karnemu.

W wypadkach przekroczenia § 4 tego rozporządzenia będzie obok kary orzeczona także konfiskata towaru.

§ 6.

Postanowienia §§ 1—3 nie tyczą się powiatów: chełmskiego, dąbrowskiego, hrubieszowskiego i tomaszowskiego.

Postanowienia §. 4 odnoszą się do całego obszaru c. i k. Jen. Gubernatorstwa Wojskowego.

§ 7.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1918 roku.

4.

Rozporządzenie c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego z dnia 24-go czerwca 1918 r. w sprawie ograniczenia handlu miodem i jego przerabiania.

Na podstawie rozporządzenia z 4 lipca 1917 r. L. 61 Dz. Rozp., dotyczącego zaopatrzenia ludności w artykuły użytkowe, zarządza się co następuje:

§ 1.

Osoby, posiadające przynajmniej 5 kg. miodu jakiegokolwiek rodzaju (w plastrach, w stanie płynnym, stłoczonym i t. d.) są zobowiązane zaofiarować go do kupna uwierzytelnionym organom zakupującym J. G. W. (Centrala Surowców).

Zapasy ponad 5 kg. zobowiązany jest przechowujący zgłosić w odnośnej Komendzie powiatowej (Referat Surowców) do dnia 20 lipca 1918.

Producenci mają w ciągu ośmiu dni zgłosić Komendzie powiatowej (referat dla surowców) miód wytworzony po 20 lipca 1918 r. i w myśl § 1 zaofiarować do zakupna uwierzytelnionym organom zakupującym.

§ 2.

Przeróbka miodu jakoteż każda inna sprzedaż, poza wyjątkami dozwolonymi w §3i§4 tego rozporządzenia, są wzbronione.

Wywóz poza granice powiatu dozwolony jest tylko na podstawie certyfikatu przewozowego J. G. W. (Centrala Surowców).

§ 3.

Do dnia 15 sierpnia 1918 r. zezwala się handlarzom drobiazgowym na sprzedaż drobiazgową, zgłoszonych przez nich zapasów. Pozostałe jeszcze po tym terminie zapasy mają być sprzedane uwierzytelnionym organom zakupującym.

§ 4.

Ilość miodu potrzebna dla zaopatrzenia ludności c. i k. obszaru okupacyjnego, będzie oddana do rozporządzenia wydziałowi aprowizacyjnemu J. G. W.

Po 15 sierpnia 1918 r. dozwolona będzie sprzedaż miodu tylko w sklepach wyznaczonych przez wydział aprowizacyjny Komendy powiatowej po ustanowionej cenie.

§ 5.

Najwyższa ustanowiona cena która ma być zapłacona przy zakupie za funt rosyjski, czystego, niesfalszowanego miodu K. 4.80.

Miód gorszego gatunku należy odpowiednio niżej ocenić.

Miód w plastrach ma być płacony według zawartości wosku i miodu.

Sprawy sporne między stronami i kupującym rozstrzygać będzie Komenda powiatowa (Referat Surowców).

§ 6.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane w myśl § 9 rozp. z d. 4 lipca 1917 Dz. R. L. 61.

§ 7.

Rozporządzenie to nie narusza rozporządzenia z d. 22 grudnia 1917 r. Dz. Rozp. № 1 z r. 1918.

§ 8.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

5.

E Nr. 309/18. V.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa w Lublinie z dnia 22. Grudnia 1917 Z. E. № 169377 do art. 52. Konwencji Haagskiej normującej sposób prowadzenia wojny zarządza się:

§ 1.

Wszelka przeróbka wosku pszczelnego, surowego, bielonego, mieszanego z parafiną lub cerezyną jest dozwoloną tylko za zezwoleniem c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa (Centrala Surowców).

§ 2.

Osoby, które posiadają więcej jak 10 kg. wosku są obowiązane zgłosić najpóźniej do 31. stycznia b. r. swój zapas do c. i k. Komendy powiatowej (biuro przemysłowe).

§ 3

Do zakupowywania wosku są uprawnieni kupcy zaopatrzeni w odnośne legitymacye c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa (oddział Centrali surowców).

Jako cenę maksymalną ustanawia się za czysty wosk pszczelny 12 K. za 1 kg. za mieszaną z parafiną lub cerezyną 6 K. za 1 kg.

§ 4.

Przekroczenia tego rozporządzenia będzie się ścigać według postanowień § 9. rozporządzenia Nr. 61 z 4 lipca 1917.

§ 5.

Powyższe rozporządzenie obowiązuje z dniem ogłoszenia.

6.

E. Nr. 4028/M.

OBWIESZCZENIE.

Rozporządzenie z dnia 25-go czerwca 1918 r. dotyczące uregulowania obrotu nasionami roślin oleistych.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 20-go czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, zarządza się co następuje:

§ 1.

Rośliny oleiste.

Nasionami roślin oleistych w myśl niniejszego rozporządzenia są: mak, rzepak, siemię lniane i konopne, nasiona gorczycy, lnianki, słonecznika, pszonaku, oraz wszelkie inne produkty rolne, zdadne do wyrobu oleju.

§ 2.

Obowiązek zgłaszania.

Każdy kto przechowuje nasiona roślin oleistych (§ 1) jest obowiązany zgłosić pisemnie zapas z podaniem ilości, rodzaju i miejsca przechowania w oddziale rolniczym Komendy powiatowej.

Termin, w którym należy zgłoszenia dokonać, oznaczy Komenda powiatowa.

§ 3.

Z a j ę c i e.

Zapasy nasion roślin oleistych § 1 są zajęte na rzecz Zarządu wojskowego. Zajęciu nie podlega nasienie potrzebne producentowi do siewu w jego własnym gospodarstwie, a to w ilości:

5 kg. na morgę	maku,
8 „ „ „	rzepaku, lnianki i gorczycy,
60 „ „ „	konopi,
100 „ „ „	lnu.

Następstwem zajęcia jest, że zajętych zapasów nie wolno ani przerabiać, zużywać, ani też sprzedawać względnie kupować, o ile w tem rozporządzeniu lub zapomocą osobnych przepisów nie zostaną wydane inne zarządzenia.

Interesy zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne.

§ 4.

O d s t a w a, o d b i ó r.

Producent obowiązany jest odstawić wszelkie zajęte zapasy nasion roślin oleistych do miejsc odbioru, wyznaczonych przez Komendę powiatową, a to w terminie ustalonym przez tę Komendę.

§ 5.

C E N Y.

Za dostarczone przez producentów nasiona roślin oleistych obowiązują ceny odbioru ugodzone z nimi w umowach co do uprawy i odstawy. Dla tych dostaw, co do których nie zawarto żadnej umowy, ustanawia się następujące ceny odbioru:

mak	,	K. 200
rzepak ozimy i letni, siemię lniane i ko-		
nopne i nasienie gorczycy	. . . „	115
nasienie lnianki „	80
nasienie słonecznika niełuszczone	. . . „	70
nasienie pszonaku „	60

Ceny rozumieją się za 100 kg. netto, loko magazyn odbioru, za towar dobry, nie-zepsuty, czysty, suchy. Ceny na inne produkty rolne, zdatne do wyrobu oleju, oznaczy Komenda powiatowa w każdym wypadku przy odbiorze.

W razie gorszej jakości cena ulega odpowiedniemu obniżeniu.

§ 6.

P r z e r ó b k a.

Nasiona roślin oleistych mogą być przerabiane tylko za pisemnem zezwoleniem Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, w fabrykach stojących pod nadzorem Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego. Wszystkie inne fabryki oleju i prasy oleju wszelkiego rodzaju zostają zamknięte.

§ 7.

P o s t a n o w i e n i a k a r n e .

Przekroczenia powyższego rozporządzenia lub przepisów wydanych na jego podstawie podpadają pod postanowienia karne § 11, rozporządzenia z dnia 20-go czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych.

Obok kary można orzec przepadek zapasów w myśl § 12 tegoż rozporządzenia.

§ 8.

Zniesienie dawniejszych przepisów.

Rozporządzenie z dnia 20-go lipca 1917 r., Nr. 68 Dz. rozp., dotyczące zajęcia nasion roślin oleistych, znosi się.

§ 9.

W e j ś c i e w ż y c i e .

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

1.

E. Nr. 3559/M.—918.

Upoważnienie Żandarmerji do karania za przekroczenia niezgłaszania uprawionej roli.

C. i k. Komenda zauważa coraz częściej, że ludność w niektórych miejscowościach powiatu wezwana przez wojskowe organa do zapodania dat o uprawionej roli wzbrania się takowe złożyć, lub je świadomie w fałszywym świetle przedstawia.

Dlatego też c. i k. Komenda na podstawie rozp. Naczelnej Komendy Armii VII Nr. 30 z dnia 19/8 1915. roku uprawnia komendantów posterunków żandarmerji do stosowania w takich wypadkach następujących środków policyjno-karnych:

Jeżeli dana strona powtórnie wzywana do złożenia dat o uprawionej powierzchni, nie jawi się lub czyni fałszywe zeznania, będzie Komendant odnośnego posterunku żandarmerji nakładać i ściągać karę do 50 (pięćdziesięciu) koron.

Gdyby w ten sposób ukarana osoba i nadal bierny opór stawiała, wystosuje żandarmerja akt oskarżenia do c. i k. Komendy, która opornych karać będzie grzywnami w wysokości do 5000 (pięciu tysięcy) koron lub do sześciu miesięcy aresztu.

E. Nr. 1304/M.

Uregulowanie obrotu hreczką, nasionami strączkowymi i nasionami traw.

(Rozp. Gub. Oe. S. № 74/18.)

§ 1.

W myśl rozporządzenia gubr. Oe. S. Nr. 74/18. zleca się a) zakupno i sprzedaż prosa, hreczki, bobiku, grochu, peluszek, wyki, fasoli, soczewicy i łubinu agentom legitymowanym przez Centralę zużytkowania produktów rolnych (E. V. Z.) zaś b) zakupno nasion roślin okopowych, roślin pastewnych, nasion traw, nasion warzywnych i każdego innego gatunku zleca się Syndykatom rolniczemu w Lublinie.

Wobec tego legitymacje Pol. Centrali rolniczej tracą swą moc.

§ 2.

Kontrakty zawarte przez Pol. Centralę, będą objęte w myśl § 1. przez Centralę zużytkowania produktów rolniczych. Producenci nie mają prawa żądania wyższej ceny sprzedaży jak ta, która została ustanowiona rozporządzeniem W. S. 79650/17.

§ 3.

Agenci legitymowani do zakupna przez Centralę zużytkowania produktów rolnych (E. V. Z.) względnie przez Syndykat rolniczy otrzymają odpowiednie legitymacje od Centrali Zużytkowania produktów względnie od Syndykatu rolniczego i mają swe legitymacje przedłożyć Komendzie powiatu do widymowania.

§ 4.

Za zgłoszeniem się agentów wystawia im Komenda powiatu legitymacje przewozowe do przewozu nasion furmankami. Transport kolejną zakupionych nasion przez agenta Centrali Zużytkowania produktów rolnych—może odbywać się tylko na podstawie numerowanych przez Centralę Zużytkowania produktów wystawionych listów przewozowych. Transport kolejowy nasion zakupionych przez agentów Syndykatu rolniczego odbywa się na podstawie listów przewozowych poświadczonych przez Komendę, przy wywozie nasion tych poza granice gubernii—musi być przedłożony certyfikat na wywóz wystawiony przez Centralę Obrotu towarów (W. V. Z.) w Lublinie.

§ 5.

Zakupno produktów przez agentów Centrali Zużytkowania produktów rolnych odbywa się w drodze dowolnej umowy. Gdy jednak producent waha się—produkta te dobrowolnie sprzedać, jest Komenda powiatowa upoważniona zarządzić przymusowe zajęcie tych produktów po cenach postanowionych w § 5. rozporządzenia W. S. Nr. 79651/17.

Cena kupna nasion których zakupno poruczono Syndykatom rolniczemu, ustala się wedle każdorazowej konjunktury targowej, cena sprzedaży zaś tychże przez Syndykat w ten sposób ma być wypośredkowana, aby zyskowność brutto nie przekroczyła przeciętnie 15% ceny kupna.

§ 6.

Unormowanie pokrycia zapotrzebowania na siew będzie uregulowane w najbliższym wydać się mającem rozporządzeniu.

Wszystkie inne rozporządzenia—postanowienia W. S. 77172/17 (Exh. Nr. 4131/17) i rozporządzenia W. S. Nr. 79651/17 (Exh. Nr. 4684/17) o ile obecnym rozporządzeniem nie zostały wyraźnie zniesione lub zmienione, pozostają nadal w mocy.

9.

E. Nr. 1428/M.

Premie dla producentów lnu i konopi.

(Rozp. Gub. L. V. № 15449/18 z 11 marca 1918.)

Celem wydatniejszej propagandy uprawy lnu i konopi przyznaje się producentom następujące udogodnienia:

Każdy właściciel rolny, który uprawi najmniej obszar 5 morgów pola lnem lub konopiami otrzyma po odstawieniu łądyg lnianych i konopianych—względnie materiału częściowo przerobionego— $17\frac{3}{4}$ m. płótna, którego szerokość wynosić będzie około 150 cm.

Za każdym dalszym zasianym lnem lub konopiami 5 morgów otrzyma producent jeszcze połowę—powyższej ilości płótna gotowego.

Właściciele, którzy zawarli kontrakty na uprawę lnu i konopi otrzymują 10% surowych łądyg, a ponadto powyższe ilości gotowego płótna.

Płótno będzie wydawane za zapłatą i to po cenach wytycznych ustanowionych dla krajów austriackich.

Płótno zakupione jako premia może być tylko użyte na własne potrzeby nie może zaś być przedmiotem dalszej sprzedaży.

10.

E. Nr. 1130/M.

E. V. Z. Nr. 203347.

Obrót ziemniakami na wiosnę 1918.

Na podstawie rozporządzenia gub. E. V. Z. Nr. 203347/18 wchodzi w życie następujące postanowienia dotyczące obrotu ziemniakami.

I. Ziemniaki na cele konsumcyjne.

1) Kupno ziemniaków od producentów pozostaje nadal wzbronione i nikomu w powiecie ziemniaków kupować nie wolno.

2) Kupno ziemniaków z innego powiatu dozwolone jedynie na podstawie zezwolenia intendantury.

3) Formacje i zakłady wojskowe mają zamówić swe zapotrzebowanie przez Intendanturę.

II. Ziemiaki na cele przemysłowe.

1) Suszarnie fabryki krochmalu: Otwarte rozporządzeniem L. V. Nr. 920505/17. względnie L. V. Z. Nr. 94461/17. suszarnie ziemniaków i fabryki krochmalu pozostają w ruchu aż do przerobienia całego wyznaczonego im kontyngentu.

Zmieniając postanowienie Pkt. 2 i 6 powyższych rozporządzeń zarządza się.

Gdyby zapasy przeznaczone do przeróbki nie wystarczyły, należy zamówić brakujące ilości ziemniaków za pośrednictwem Komendy, która zarządzi dalszy przydział ziemniaków z uwzględnieniem przypisanych na powiat dostaw. Wolny zakup ziemniaków wprost od producentów—jest suszarniom i krochmalniom zakazany i surowo wzbroniony.

Za przydzielone ziemniaki jadalne będzie obliczona cena po 20 Kor. za 100 klg. na miejsce produkcji, przy dostawie z odległości więcej niż 7 klm—oblicza się dodatek po 30 h. od każdego kilometra i centnara—przewiezonego z odległości ponad 7 klm.

Ziemiaki na cele przemysłowe nie nadające się do konsumpcji płacone będą po Kor. 18 za 100 klg.

Produkta suszarni mają być w myśl wskazówek Komendy zastrzeżone dla celów aprowizacyjnych, podczas gdy wyroby fabryk krochmalu mają być przez Komendę oddane do dyspozycji Intendantury (E. V. Z.).

W innych wypadkach pozostają w mocy rozporządzenia gub. L. V. 92505 i L. V. Nr. 94461/17. Komenda powiatowa jest odpowiedzialną za to, aby suszarnie przerobiły tylko wyznaczony im kontyngent ziemniaków.

2) Gorzelnie: Postanowienia rozporządzenia L. V. Nr. 260399/18 dotyczące przeróbki wyznaczonych kontyngentów własnych ziemniaków mają być surowo przestrzegane i gorzelnie mogą tak długo pędzić spirytus, dopóki wyznaczony kontyngent nie zostanie wyczerpany.

III. Wywóz ziemniaków z gubernii.

Ziemiaki przeznaczone na wywóz mogą być zakupowane jedynie przez agentów do tego przez Intendanturę E. V. Z. upoważnionych. Wywóz ziemniaków—przez inne do tego nieupoważnione osoby jest zakazany.

IV. CENY ZA ZIEMIANKI

Za ziemniaki dla celów aprowizacyjnych i na cele konsumpcyjne ustanawia się cenę Kor. 20. za 100 klg. loco miejsce produkcji.

Przy dostawie ponad 7 klm. doliczony być ma dodatek po 30 h. od 1 klm. i 1 centnara.

Przy ziemniakach przeznaczonych na wywóz do Austrii obowiązują ceny umówione z producentami, które jednak nie mogą przekraczać kwoty 20 Kor. za 100 klg. loco pole. Przy odstawie ma być uwzględnione zanieczyszczenie ziemi, na co się oblicza 103 klg. za 100 klg.

V. Postanowienie karne.

Przekroczenie tego rozporządzenia będzie Komenda dochodzić stosownie do § 10 rozp. naczelnego wodza z dnia 11 czerwca 1916. Nr. 61 względnie odnośnie do zakazu wywozu według § 7 rozp. 47 z dnia 15 Grudnia 1915.

VI. Sprzeczne z zakazem interesu. Działanie wsteczne.

Postanowienia § 11 naczelnego wodza z dnia 11 czerwca 1916 Nr. 61 znajdują i do ziemniaków zastosowanie.

11.

E. Nr. 1221/M.

Nowe uregulowanie obrotu workami.

(J. G. W. Rozp. E. V. 73/18)

1) Rozp. z dnia 20 listopada 1917 W. S. 89977 odnośnie do obrotu workami traci z dniem dzisiejszym swą moc.

Wolny obrót workami pozostaje nadal wzbroniony, a postanowienie Jen. Gub. wojsk. E. 12891/16 zachowują swę znaczenie.

2) Do zakupu worków są upoważnieni z dniem dzisiejszym wyłącznie legitymowani kupcy przez Centralę zużytkowania produktów zbożowych. Legitymację do zakupu wystawia kierownik działu pszy przy tejże centrali, a skupujący jest obowiązany przed rozpoczęciem swej czynności przedłożyć legitymację do podpisu w Komendzie.

3) Legitymowani dostawcy worków są upoważnieni, przewieźć worki furmanką.— Dostawa worków koleją odbywa się na podstawie wojsk. przekazu wystawionego przez Centralę jako strony odsyłającej. Jako odbiorca figuruje składnica worków przy Centrali w Lublinie w fabryce cementu.

Osobom prywatnym nie wolno załadowywać worków z wyjątkiem wymienionych w punkcie 6 Komisionerom dla cukru i właścicielom składowni soli.

4) Komendy są w prawie zająć worki skupione przez nielegitymowane osoby, znalezione masowo lub pojedynczo i takowe wykupić przymusowo za następującą zapłatą:

- a) za worki objętości do 3 pudów Koron 5. —
- b) od 3 do 4 pudów Koron 5. 50
- c) od 4 do 6 pudów Koron 6. — za sztukę

Przy workach wymagających naprawy, otrąci się z powyższej ceny 50 hal. do 3 Koron za sztukę stosownie do jakości.

5) Przedsiębiorstwa prywatne, które dla swego użytku potrzebują większej ilości (ponad 100 sztuk) worków, muszą swoje zapotrzebowanie zgłosić w Centrali, która uskuteczni przydział.

6) Dotychczasowe przepisy odnośnie do wywozu worków po za granicę J. G. W. zachowują swą moc.

7) Worki, które przy odstawie oznaczone podczas rewizji znakiem M. V. M. i E. V. Z. należy jako własność Centrali zająć i narazie wstrzymać się z zapłatą.

Tępienie ostów.

(Rozp. Jen. Gub. Nr. 146512/17)

W myśl rozporządzenia gub. A. Nr. 146512/17—celem wytepienia ostów zarządza się co następuje:

1) Najpewniejszym środkiem do wytepienia ostów jest prócz należytego obrobienia gruntu i użycia oczyszczonego nasienia—wydarcie tychże z ziemi.

Wydarcie następuje: a) z **początkiem vegetacji**, gdy osty są jeszcze małe, przez wygrzebanie ich przy pomocy stosownych nożów kształtu łopaty wygrzebywanie nasion musi być częste, o ile się chce korzenie całkowicie usunąć.

Zważać przy tem należy na to, aby usunąć cały korzeń a więc ciąć należy głęboko, gdyż pozostałe części korzenia będą puszczać nowe pędy.

b) Gdy osty są już większe, to mogą one—w miarę nadających się okoliczności po deszczu—wycinane być rękami razem z korzeniami. Ten rodzaj tępienia ostów może być przeprowadzony najlepiej na wiosnę i tego sposobu używać należy tak długo, jak długo to możliwem jest bez uszkodzenia zasianych zbóż.

2) Gdy okażą się osty w większych ilościach w czasie żniw, należy na to zważać, aby osty po zebraniu zboża zostały na polu i tam zostały spalone.

W żadnym jednak wypadku nie można porzucać ostów po drogach, gdyż przez rozrzucanie nasienia—osty uporczywie się krzewią.

3) Gdy osty występują w większej ilości po ugorach, pastwiskach, i rowach przydrożnych tak, że wydarcie tychże jest za trudne, to należy je skosić przed okwieceniem, zgarnąć na kupki i spalić.

Tę czynność należy kilkakrotnie w ciągu roku powtarzać, aby te osty nie doczekały czasu okwiecenia, a tem mniej aby nie dojrzały.

4) Aby przeprowadzić zniszczenie ostów na gruntach opuszczonych ma rolnicza komisja gminna, w której obrębie gruntu te leżą, wydać odpowiednie zarządzenie.

W danym wypadku rozchodzi się głównie o to, aby te grunta opuszczone skosić przed okwieceniem ostów, a zieloną skoszoną masę, o ile nie da się spaść gromadzić na kupki i w miarę możliwości przykryć ziemią, aby spowodować zgnicie ostów.

Gdy to nie da się wykonać, to skoszone osty po osuszeniu spalić należy.

Obwieszczenie.

w sprawie rozwiązania tajnych Stowarzyszeń. Związków i ORGANIZACYI

Wskutek rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego w Polsce Na. Nr. Präs. 4796 ex. 1918 podaje się do powszechnej wiadomości co następuje:

Wszystkie istniejące przez c. i k. władze nie zatwierdzone stowarzyszenia (związki, organizacje) są nielegalne i wzywa się je do natychmiastowego zawieszenia ich czynności.

Udział w takich stowarzyszeniach, wzywanie do wstępowania i jednanie członków dla takich stowarzyszeń jak również kontynuowanie czynności przez niezatwierdzone lub przez władzę rozwiązane stowarzyszenia (związki, organizacje), będzie ścigane w myśl §§ 552 i 553 wojskowego kodeksu karnego.

Przestrzega się zatem ogół przed dalszym udziałem w takich organizacjach. Jakoteż w urządzanych przez nie obchodach i przedsięwzięciach.

Dochodzenie i karanie tych karygodnych czynności, zastrzeżone jest, w myśl § 8, ust. 3, rozporządzenia dotyczącego sądownictwa z dnia 25 sierpnia 1917, Nr. 71 Dz. Rozp. c. i k. sądom wojskowym.

14.

Rozporządzenie z dnia 19 lutego 1918 roku dotyczące zgłoszenia świec.

Na podstawie § 2 i § 7 punkt 1 rozporządzenia z 4 lipca 1917 Nr. 61 Dz. Rozp. V. dotyczącego zaopatrzenia ludności w niezbędne artykuły, zarządza się co następuje:

§ 1.

Obowiązek zgłoszenia

Każdy, kto posiada świece do sprzedaży zarówno właściciel, jak i przechowawca, obowiązany jest zgłosić wszystkie zapasy świec najpóźniej do 15 marca 1918 roku w c. i k. Komendzie powiatowej, w obrębie której znajduje się skład świec, podając gatunek, ilość, miejsce składu i dokładny adres właściciela towaru.

Każdy, kto już po ogłoszeniu tego rozporządzenia pobierze zapasy świec ma zgłosić do 5-ciu dni po otrzymaniu towaru w sposób wymieniony w powyższym ustępie.

§ 2.

Karty na świece.

Świece mogą być sprzedawane tylko na podstawie kart świecowych c. i k. Komenda powiatowa oznaczy ilość, którą można będzie otrzymać na zasadzie karty świecowej.

§ 3.

Wyjątki od obowiązku zgłoszenia.

C. i k. Komenda powiatowa uprawniona jest uwolnić od obowiązku zgłoszenia specjalne gatunki świec, które nie będą używane do oświetlenia ubikacji mieszkalnych, jak świece

kościelne służące do celów rytualnych, świece woskowe i świece luksusowe. Na pobór świec, uwolnionych od obowiązku zgłoszenia nie potrzeba karty świecowej.

§ 4.

Nadzór Władzy.

Nadzór nad wykonaniem obowiązku zgłoszenia, jakoteż kontrolę zgłoszeń zarządzi c. i k. Komenda powiatowa po myśli rozporządzenia z dnia 4 lipca 1917 roku Nr. 61 Dz. Rozp. V.

§ 5.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia będzie karała c. i k. Komenda powiatowa po myśli § 9 Rozporządzenia z dnia 4 lipca 1917 Nr. 61 Dz. Rozp. V.

§ 6.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

15.

Eh.w. Nr. 6140 / V - 18.

OBWIESZCZENIE.

Uwidacznianie cen w obrocie przemysłowym.

Postanowienia rozporządzenia z dnia 14. Maja 1917 roku, Dz. Rozp. Nr. 44. dotyczące uwidaczniania cen w obrocie przemysłowym podaje się ponownie do ogólnej wiadomości.

Najważniejsze postanowienia niniejszego rozporządzenia brzmią:

§ 1.

Podanie cen niezbędnych artykułów.

Kto w sposób przemysłowy albo na targu wystawia lub sprzedaje niezbędne artykuły, obowiązany jest w swoim lokalu handlowym dostępnym dla klientów na swoim miejscu sprzedaży lub targu, uwidocznić w miejscu łatwo wpadającym w oczy i dobrze czytelnym pismem, ceny przedmiotów według ich gatunku, jakości i ilości.

§ 2.

Podanie cen świadczeń.

Kto w sposób przemysłowy ofiarowuje pracę lub świadczenia, służące niezbędnym potrzebom życiowym, obowiązany jest w swoim lokalu handlowym dostępnym dla klientów,

albo na swoim stanowisku uwidocznic w miejscu łatwo wpadajacem w oczy i dobrze czytelnem pismem, ceny poszczególnych świadczeń (taryfa). Przy prowadzeniu przemysłu przewozowego lub przemysłowego ofiarowywania usług osobistych na placach publicznych musi wykonujący przemysł mieć taryfę przy sobie i okazać ją na żądanie każdego czasu.

§ 3.

Sposób podawania ilości i ceny.

Ilość należy podawać według będących w użyciu rossyjskich miar i wag, cenę natomiast w walucie koronowej.

Sprzedający obowiązany jest, pozwolić kupującemu na bezpłatne użycie swej wagi celem ponownego zważenia przedmiotu sprzedanego według wagi.

W wykonaniu tego rozporządzenia zarządza się co następuje:

a) Po myśli § 1. rozporządzenia z 14. maja 1917, Dz. Rozp. Nr. 44, artykułami niezbędnymi są wszystkie rzeczy, które służą ludziom do zaspokojenia koniecznych potrzeb życiowych lub do wyżywienia zwierząt domowych albo też do wyrobu tych artykułów.

Przy sprzedaży w obrocie przemysłowym muszą być uwidocznione ceny wszystkich tego rodzaju artykułów.

b) Obowiązek uwidaczniania cen rozciąga się także na następujące świadczenia:

Świadczenia domów zajezdnych, restauracji, hotelów, cukierni, herbaciarń, fryzjerów, pralni, zakładów kąpielowych, dorożkarzy i t. p.

c) Ceny artykułów niezbędnych mają być uwidocznione albo na samym towarze albo na zawartościach towaru na odpowiedniej tabliczce i podane w walucie koronowej. Pismo i cena muszą być dobrze czytelne i równej wielkości.

Nakaz uwidaczniania cen odnosi się także i do takich towarów, które nie są wystawione na widok publiczny już to w oknach sklepowych lub w sklepie lecz schowane są w pudełkach lub szufladach jak n. p, materye, guziki, krawaty, pończochy, podwiązki, szelki, nici, gotowe obuwie, koszule, chustki, scyzoryki, papier listowy i t. p.

d) Okoliczności, które mają znaczenie dla oznaczenia wartości towaru jak firma, pochodzenie, szczególny gatunek, mają być w ten sam sposób uwidocznione jak ceny.

Na podanie wyższej ceny w myśl powyższego punktu „d” potrzeba osobnego zezwolenia Komendy.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia karane będą w myśl § 5. Rozp. z dnia 14. maja 1917 roku Dz. Rozp. Nr. 44. przez Królewsko polskie Sądy karą pieniężną do 5000 koron albo aresztem do sześciu miesięcy.

Obok kary może Sąd orzec przepadek przedmiotów, będących przedmiotem orzeczenia karnego.

W razie powtórnego ukarania może Komenda powiatowa odebrać uprawnienie przemysłowe na zawsze lub na pewien czas lub też zamknąć lokal przedsiębiorstwa.

Exh. Nr. Res. 396/M.

16.

OGŁOSZENIE.

(w sprawie zwalczania bandytyzmu.

Na zasadzie rozporządzenia c. i k. Wojskowego Generalnego Gubernatorstwa w Lublinie z dnia 3 lipca 1918 IX Prás. Nr. 10386/18 ogłaszam co następuje:

Z powodu pojawienia się band rabusiów i bandytów, którzy rekrutują się jużto ze zbiegłych jeńców wojennych jużto z miejscowej ludności, a zaopatrzeni w broń dopuszczają się rabunków i morderstw, przypominam wszystkim mieszkańcom powiatu rozporządzenie Naczelnego Wodza Armii K. Nr. 3157/16, na podstawie którego we wszystkich tych wypadkach oprócz postępowania doraźnego jeszcze następujące zarządzenia ochronne będą zastosowane:

- 1) Domy względnie te miejscowości, które bandytom będą służyły za schroniska jeśli mieszkańcy tychże na czas nie doniosą o tem władzy, zostaną spalone.
- 2) Wójtowie gminni i sołtysi, jeśli wiedząc o obecności bandytów w obrębie swej gminy lub wsi nie doniosą o tem władzy będą uważani za współwinnych.
- 3) Z miejscowości podejrzanych zostaną wzięci zakładnicy.

17.

E. Nr. 773/18.

Państwowe podatki ich prawo pierwszeństwa przy upłacie i zarachowaniu.

Rozporządzenie c. i k. J. G. W. w Lublinie z 6 6 1918 F. A. № 305089 ogłasza się w całej rozciągłości.

Podatki państwowe mają pierwszeństwo przed wszystkimi dodatkami i składkami gminnymi lub funduszowymi przy upłacie i zarachowaniu kasowem kwot wpływających na pokrycie wogóle należności podatkowych, zaś procenta zwłoki (kara za zwłokę) narosłe przy podatkach państwowych mają pierwszeństwo zarachowania przed samymi podatkami.

Obowiązują zatem następujące postanowienia:

- 1) Kwotę—którą podatnik płaci na rzecz pewnego gatunku podatku należy zarachować
 - a) naprzód na procenta zwłoki (karę za zwłokę) od podatku państwowego.
 - b) pozostałą resztę na sam podatek państwowy,
 - c) pozostałą jeszcze kwotę na podatki i składki gminne i funduszowe.
- 2) Podatnik płaci zaległości podatkowe za kilka lat, lub kilka rat tego samego roku to upłaty należy zarachować na najdawniejszą zaległość w porządku pod (1 podanym - zaś resztę kwoty na zaległości następujące w porządku chronologicznym.

Na przykład: należy przy zaległościach podatków państwowych za II półrocze 1916 i za r. 1917 i 1918 pokryć z upłaconej gotówki: naprzód procenta zwłoki od zaległego podatku za II płr. 1916, należność samego podatku za II płr. 1916 a następnie składki na zarząd autonomiczny (gminne, szkolne, sądowe, szpitalne i t. p.) pozostałą resztę z upłaconej gotówki należy zarachować na odsetki zwłoki od raty podatku za I płr. 1917 dalej na samą zaległość podatku za I płr. 1917—a następnie na składki autonomiczne. W ten sam sposób należy pokryć dalsze należności państwowe i gminne.

3) Państwowe dodatki do podatków państwowych należy pod względem porządku ich poboru i zarachowania traktować na równi z podatkami państwowymi jako ich części składowe.

4) Możliwe nadpłaty przy pewnym gatunku podatku należy zarachować na zaległości tego samego podatnika w innych gatunkach podatków w sposób podany pod 1. 2.

Jeżeli przytem przerachowaniu zachodzą zaległości w różnych gatunkach podatków z tego samego lub różnego czasu—to nadpłatę należy zarachować naprzód na podatki realne (gruntowy, podymny, od dochodu z nieruchomości miejskich) następnie na podatek handlowo-przemysłowy (patentowy), w końcu na podatek pomieszkaniowy.

Przy podrzędnych gatunkach tego samego podatku (jak przy podatku przemysłowo-handlowym) należy uwzględnić przedewszystkiem najdawniejsze względnie największe zaległości.

Zarządom gminnym zwraca się z naciskiem uwagę że pieniądze składane do ich rąk przez podatników na rzecz podatków państwowych są **cudzym pieniądzem**, co do którego wyłącznie c. i k. Zarząd Wojskowy ma prawo dyspozycji a nie zarządy gminne. Zatem te pieniądze należy w całości odprowadzić do c. i k. Kasy powiatowej—a nie użyć ich na pokrycie choćby czasowe składek gminnych lub tem podobnych potrzeb gminnych.

18.

E. Nr. 693/18.

Sposób uiszczenia należności stempłowej od sum Wekslowych ponad 1000 Rb.

Rozporządzenie c. i k. J. G. W. w Lublinie z 10 maja b. r. 1918 F. A. № 301.131 ogłasza się w całej osnowie.

W celu uchylenia używania kilku blankietów wekslowych przy sumach wekslowych ponad 1000 Rb. zarządza się co następuje:

Przy sumach wekslowych ponad 1000 Rb. należy uiszczyć podwyższoną należność stempłową od weksła (20 kóp. od każdych 100 Rb.)

- a) do 20 Rb. tylko markami stemplowymi.
- b) ponad 20 Rb. albo markami stemplowymi albo gotówką.

Wrazie uiszczenia należności stemplowej od weksła w markach stemplowych należy te marki nalepić na lewej stronie przedniej blankietu i następnie ten blankiet przedłożyć powołanemu czynnikowi urzędowemu do przepisania wzgl. urzędowego zaświadczenia. Do tego zaświadczenia są uprawnione:

- a) Wszystkie oddziały skarbowe przy c. i k. Komendach powiatowych.
- b) Wszystkie kasy powiatowe.
- c) Notaryusze i sędziowie pokoju.

Zaświadczenie ma opiewać:

Należność od weksła w kwocie Rb. Kp. (K.....h.....) uiszczona markami stemplowymi

..... dnia

pieczęć

podpis

Organy wymienione pod b i c nie są obowiązane badać prawnej wysokości uiszczonych należności stemplowej:

Uiszczenie należności stemplowej od weksła gotówką może nastąpić tylko w kasie powiatowej.

W tym razie ma likwidujący umieścić (nawet stampilią) na blankiecie (na lewej stronie) następującą klauzulę:

„Należność od weksła w kwocie Rb. uiszczono gotówką dnia.....
art. Kasy.....

..... dnia 1918.

pieczęć

podpis

W celu ułatwienia uiszczenia należności wekslowej marką stemplową zamierzonym jest wydanie marek stemplowych w wyższej wartości (po 50, 100 i 200 k.)

Jeżeli wystawiono dokument wekslowy bez uiszczenia przypadającej podwyższonej należności stemplowej—to posiadacz weksła może się uchylić od skutków karnych artykułu 173 ust. stempl. jeżeli w ciągu dni 30 od daty wystawienia weksła, a w każdym razie przed umieszczeniem akceptu (przyjęcia) względnie przed zrobieniem użytku urzędowego z weksła przypadającą należność uiszczy dobrowolnie.

19.

E. Nr. 5654/18.

F. A. 252/18.

Podwyższenie należności stemplowych od weksli.

Uchwałą ros. Rady ministrów ogłoszoną w r. Dz. p. p. № 366 z 31 grudnia 1914 podwyższono należność stemplową od weksli,—postanowioną w Art. 47 ros. ustawy stemplowej, z 15 kop. na 20 kop. od każdych 100 Rbl.

To podwyższenie utrzymuje się nadal w mocy po myśli art. 48 Konwencji hagskiej o wojnie lądowej.

Sprzedaż blankietów wekslowych dla stron uskutecznią tutejsza Kasa powiatowa według urzędowego kursu rubla.

Obowiązują zatem następujące ceny weksli:

1)	na sumę wekslową od	50 Rb.	10 kop.
2)	„ „ „ „	100 Rb.	20 kop.
3)	„ „ „ „	200 Rb.	40 kop.
4)	„ „ „ „	300 Rb.	60 kop.
5)	„ „ „ „	400 Rb.	80 kop.
6)	„ „ „ „	500 Rb.	.	.	.	1 Rb.	—	kop.
7)	„ „ „ „	600 Rb.	.	.	.	1 Rb.	20	kop.
8)	„ „ „ „	700 Rb.	.	.	.	1 Rb.	40	kop.
9)	„ „ „ „	800 Rb.	.	.	.	1 Rb.	60	kop.
10)	„ „ „ „	900 Rb.	.	.	.	1 Rb.	80	kop.
11)	„ „ „ „	1000 Rb.	.	.	.	2 Rb.	—	kop.

To rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 lutego 1918.

E. Nr. 6186.

O G Ł O S Z E N I E.

dotyczące ograniczenia spożywania mięsa.

Na podstawie rozporządzenia z d. 4 lipca 1917 r. Nr. 61 Dz. rozp. i rozporządzenia z d. 8 września 1916 r., Nr. 68 Dz. rozp. zarządza się co następuje:

§ 1.

W obrębie Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego zakazuje się sprzedaży, przyrządzania oraz spożywania surowego i przyrządzonego (gotowanego, pieczonego, marynowanego, wędzonego) mięsa wołowego, cielęciny, wieprzowiny, baraniny, koziny, gęsi, kaczek i kur, a to we **środy** i **piątki** każdego tygodnia.

Zakaz ten obowiązuje również i prywatne gospodarstwa domowe.

§ 2.

Ludności żydowskiej dozwolone jest przyrządzanie potraw mięsnych w piątki, celem ich spożycia w bezpośrednio następującą sobotę.

§ 3.

Rzeź bydła rogatego, cieląt, świń, owiec, baranów i kóz jest dozwolona wyłącznie tylko w rzeźniach, oznaczonych przez Komendę powiatową, a to w ilości pozostającej w odpowiednim stosunku do liczby mieszkańców a wyznaczonej przez Komendę powiatową, w uwzględnieniu stanu bydła i to oddzielnie od rzezi bydła, przeznaczonego dla potrzeb wojskowych.

§ 4.

Komendy powiatowe mogą zezwalać na wyjątki z pod przepisów § 1 niniejszego rozporządzenia w wypadkach na szczególne uwzględnienie zasługujących, zwłaszcza zakładom leczniczym.

§ 5.

Przekroczenia powyższych przepisów karać będzie Komenda powiatowa po myśli § 9 rozporządzenia z dnia 4 lipca 1917 r., № 61 Dz. rozp.

§ 6.

C. i k. Komenda powiatowa ma prawo i obowiązek czuwać nad wykonaniem tego zarządzenia oraz przeprowadzenia rewizji domowej.

§ 7.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie będące w mocy rozporządzenie Jen. Gub. Wojskowego z 13/10 1916 № 79 Dz. rozp. §§ 2, 4 i 6 w prawie ograniczenia użycia mięsa znosi się.

21.

F. R. Nr. 6221/18.

318

O G Ł O S Z E N I E.

Po myśli rozporządzenia c. i k. J. G. W. w Lublinie z dnia 2/2 1918 F. A. № 300.729 podaje się do publicznej wiadomości, że Koncesye na handel wódek (przetworów ze spirytusu) nadal nie będą wydawane.

22.

E. Nr. 12732/V.

Wycofanie z obiegu monety nikłowej 10. halerzowej

Wskutek rozporządzeń c. k. Ministerstwa Skarbu z dnia 15 kwietnia 1918 (Dz. pr. p. Nr. 139) i Kr. węg. Ministerstwa Skarbu z dnia 22. kwietnia 1918 (Budapeste koczloeny Nr. 94) obowiązane są kasy wojskowe przy wszelkich wpłatach lub też w drodze zamiany przyjmować nikłowe 10. halerzowe monety stempla austriackiego i węgierskiego, które miały być do 30. kwietnia 1918 z obiegu wycofane.

E. Nr. 5334/V ex 1918

Wykopywanie kości z grzebowisk zwierzęcych.

Rozporządzenie c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego z 4 lutego 1918
A. Nr. 171.742/17.

Zaszedł wypadek, że prywatny handlarz kości, rzekomo z polecenia Centrali dla surowców, kazał z grzebowiska miejskiego wykopywać kości pochodzące z koni zabitych w ostatnim roku z powodu nosacizny jak również kości zwierząt padłych z powodu wąglika (karbunkułu) i zabrał je celem przeróbki.

Ze względu na grożące bardzo wielkie niebezpieczeństwo zarażenia się nie tylko zwierząt ale także ludzi (wąglik, nosacizna) i niebezpieczeństwo rozwleczenia zarazy, jak również ze względu na okoliczność że według obowiązujących przepisów kości z grzebowisk zwierzęcych wykopywać wolno dopiero po upływie 25 lat, dalsze wykopywanie kości z grzebowisk zwierzęcych nie będą pod żadnym warunkiem cierpiane.

Przekroczenia tego rozporządzenia, o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny, karane będą przez Komendę powiatową na podstawie rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z 19 sierpnia 1915, Dz. Rozp. Nr. 30 grzywną do 2000 koron lub aresztem do 6 miesięcy.

E. Nr. 4112/M.

Obrót i wyroby z owoców

Na podstawie Oe. S. Nr. 663/18 wydaje się szczegółowe zarządzenie co do obrotu wczesnymi owocami, wyrobu marmolady i wina owocowego dalej octu i wódki z owoców oraz wytworzonego z wina owocowego spirytusu (koniak z owoców).

1) Przedmiot i zakres rozporządzenia.

Mówiąc o obrocie owocami, należy zawsze mieć na uwadze, że rozporządzenia niniejsze tyczą się wyłącznie owoców wczesnych. Obrót owocami późnymi uregulują zarządzenia które w swoim czasie będą wydane:

2) Obrót owocami wczesnymi.

Przez owoce wczesne rozumie się te, które przed 31. sierpnia dojrzeją. Po tym czasie wszystkie owoce uważać należy za późne. Obrót wczesnymi owocami, w obrębie okupacji austriackiej, ogranicza się tylko pozwoleniami na przewóz, wystawionymi przez c. i k. Komendę powiatową. Zresztą przy transportach owoców w obrębie austriacko-węgierskiego rządu wojkowego, nie potrzeba żadnych innych pozwoleń i dokumentów. Przy wywozie jednak owoców poza granicę okupacyjną, potrzebne są przekazy transportowe i listy frachtowe, wystawione bezpłatnie przez uprawnioną ze strony J. G. W. stację zakupu jarzyn i owoców.

3) Wyrób marmolady i suszonych owoców.

Wyrób marmolady wymaga pozwolenia Guberni. W podaniu o pozwolenie, należy wyszczególnić miejsce fabrykacji, opisać bliżej urządzenie fabryczne i ich sprawność oraz podać ilość owoców, jaka ma być przerobiona.

Również należy dołączyć wykaz posiadanego cukru do wyrobu marmolady i zaznaczyć skąd tenże pochodzi.

W razie gdyby marmoladę wyrabiać się miało bez cukru, należy w podaniu wymienić w jaki sposób będzie się owe powidła konserwować i podać dokładnie składowe czynniki wytworzonego produktu.

Wyrobioną marmoladę należy zameldować i zaofiarować upoważnionej przez Gubernię stacji zakupu jarzyn i owoców.

Suszone owoce nie podlegają żadnym ograniczeniom, ale wyrobiony towar należy również zgłosić w wyżej wymienionej stacji.

4) Wyrób wina i octu owocowego.

Wyrób wina i octu z owoców jest dla użytku domowego wolny. Na fabrykację w większych ilościach w celach handlowych, wydaje pozwolenie Gubernia, a w dotyczących podaniach należy wymienić ilość do przetworzenia przeznaczonych owoców i powiat z którego owoce te pochodzą.

5) Wyrób wódki i spirytusu.

Na wyrób wódki i na przetwór spirytusowy z owoców, wydać może tylko pozwolenie Gubernia.

W każdym razie używać można do tych celów tylko owoców nie zdatnych do spożycia,
Pędzenie spirytusu z owoców dzikich jest dozwolone.

Wszystkie prośby i podania, które zgodnie z powyższymi postanowieniami, wnoszone
będą do Guberni, przedłożyć należy najpierw do c. i k. Komendy.

C. i k. Komendant powiatu:

SCHOLZ pułkownik w. r.

